

[Ingerlise Koefoed]

I SFs ordførertale ved førstebehandlingen af lovforslag nr. L 149 om ombygning m.v. af Det kgl. Teater blev det understreget, at der er andre vigtige teatre end nationalteatret, og at de få penge, der gives fra det offentlige til teatret, ikke bør koncentreres for meget om Det kgl. Teater. Vel skal der være plads til eksperimenter og nyskabelser på nationalscenen, men de vigtigste nyskabelser foregår højst sandsynligt på andre, mindre etablerede teatre.

Siden da har ministeren frataget Posthus-Teatret, som må regnes med til de vigtige og eksperimenterende teatre, støtte over teaterlovens § 18. Så vidt man kan læse af et brev fra kulturministeren til Posthus-Teatret af 26. februar 1981, er baggrunden for afvisningen af ansøgningen, at Posthus-Teatret i 1980-81 har opgivet en produktion og udskudt to lovede produktioner for 1980-81 til foråret 1981, at de penge, der oprindeligt var beregnet til den forestilling, der ikke bliver til noget, er anvendt til dækning af andre udgifter (idet man dog fortsat vil producere andre forestillinger), og at en gæld fra et film- og teateragentur i tilknytning til Posthus-Teatret ikke er nedbragt så meget, som ministeriet finder det rimeligt.

Det er klart, at disse ting kan føre til overvejelse. Men ser man på den virksomhed, som Posthus-Teatret i øvrigt har haft i de otte år, det har eksisteret, læser man de positive anmeldelser i pressen og de positive udtalelser fra teaterrådet om teatrets virksomhed, og erindringer man sig samtidig, at teatret er administreret af frivilligt personale, må man spørge sig selv og kulturministeren, om det ikke er så vigtigt at bevare et alternativt, kvalitetsmæssigt fint teater tilbud uden for det officielle niveau og uden for alle mere etablerede sammenhænge som f.eks. ARTE-ordningen, at der ikke bør træffes beslutninger, som fratager teatret hele dets eksistensmulighed.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg er blevet spurgt, om jeg vil overveje at omgøre min beslutning om ikke at imødekomme Posthus-Teatrets ansøgning om fortsat støtte efter teaterlovens § 18, og jeg er blevet anmodet om at oplyse, hvilken indstil-

ling teaterrådet har givet om tilskud til Posthus-Teatret.

Teaterrådet har givet følgende indstilling til kulturministeriet – og jeg citerer:

»Teaterrådet indstiller Posthus-Teatret til støtte efter teaterlovens § 18 i sæsonen 1981-82 til et beløb af 550.000 kr. Inden udbetaling finder sted, bør de regnskabsmæssige og økonomiske forhold afklares.«

Og så skal jeg i øvrigt meddele fru Ingerlise Koefoed, at forudsætningen for de tilskud, vi har ydet til driften af Posthus-Teatret, har været, at der gennemføres to produktioner pr. år. Og det krav er adskillige gange blevet indskærpet over for Posthus-Teatret, men trods forsikringer herom har teatret ikke overholdt disse forudsætninger.

Teaterrådets henvisning til regnskabsmæssige og økonomiske forhold vedrører film- og teateragenturet Brandt, Elkow og Co. som skylder Posthus-Teatret 370.000 kr., og teaterrådets indstilling om støtte til Posthus-Teatret var betinget af, at dette mellemværende blev bragt ud af verden. Da vi traf beslutningen, var det ikke sket; man har nu stillet os i udsigt, at man inden for denne sæson vil nedbringe gælden på 370.000 kr. med 25.000 kr., med det er ikke sket endnu.

Det er min opfattelse, at film- og teateragenturets manglende evne til at tilbagebetale i takt med Posthus-Teatrets behov for midler til at finansiere produktionen af teaterforestillinger har medført en stram likviditet for teatret og derved været en faktisk hindring for at gennemføre teateraktiviteterne. Det er på den baggrund, jeg har vurderet situationen sådan, at der har været vist teatret meget stor langmodighed, og at ministeriet, til trods for at vi har meget stor forståelse for Posthus-Teatrets betydning som eksperimenterende teater, ikke har kunnet forsvare at yde løbende driftsstøtte til dette teater.

Vi er nødt til at fordele midlerne således, at der kommer mest muligt teater både kvalitativt og kvantitativt ud af bevillingerne, og der er andre alternative teaterinitiativer, der har kunnet opfylde forudsætningerne bedre. Hvis jeg sammenligner Posthus-Teatret med Teatret ved Sorte Hest – de er på mange måder sammenlignelige – så har Posthus-Teatret i 1978-79 modtaget 460.000 kr., produceret én forestilling med 30 opførelser, Sorte Hest modtaget 30.000 kr., produceret 3 forestillinger med 79 opførelser. Og for det sidste år